

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

11. Impedimentum XI. Acedia in senibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

divitias, Octaviani potentiam; quid hac omnia in fine vita profuerint; si corpus ver-
 mibus, anima Diabolis cedat, & cum Divi-
 te Epulone suppliciis aternis torqueatur?

CONSIDERATIO XI.

Impedimentum XI. Aeternæ salutis,
 Acedia & torpor in Senibus.

Quod antiquatur & senescit, prope interi-
 tum est. Rom. c. 8.

31. Octobris.

I. Dies annorum nostrorum septuaginta
 anni: si autem in Potentatibus octo-
 ginta anni & amplius, eorum labor & do-
 lor: Psal. 89. Tota vita nostra labor &
 dolor est; sed maximè senectus. S. Gre-
 gorius Nyssenus Tract. 1. in psal. c. 7. ait:
 Labor est infantia, labor juvenus, labor
 atas virilis; sed senectus canitie & rugis
 copiam & abundantiam laboris egregiè te-
 statur. Senectus enim ipsa morbus, &
 labor & dolor, & defectus est: deficiunt
 sensus, deficiunt vires, deficiunt animæ
 potentix. Unde Tullius eam vocat *onus*
eternà gravius. L. de senect. Et Aristoteles

Pars IV.

F sene-

120 *Domus aeternitatis. Consideratio*
senectutem inquit esse morbum natura
lem. L.4. de gen. animal. Ex sensuum re.
tem viriumque defectu oritur facile nuis
senibus acedia quaedam & torpor ; ori
nisi occurratur , salutis impedimentum ven
afferre valet. Contra hoc terna suggestio ta c
mus consilia, sive antidota. 1. Crebra I
aeternitatis memoria. 2. Exacta temporis creb
fidui cura. 3. Operum bonorum genera Jam
natio ac multiplicatio assidua. gen

II. Primum igitur consilium omnium
bus senibus perquam utile , est *Crebra*
aeternitatis memoria. Longum iter *num*
manibus habens , saepe de illo cogit *An*
Varro vir apprime doctus de se ait *A n*
Annus octogesimus admonet me, ut nita
has colligam, antequam proficiscar. sed
Idem sibi merito oggerit senex, sexa *da i*
ta, aut septuaginta annos explevi, *pro*
colligenda sunt sarcinae , ad ineun *illic*
iter aeternitatis. *In antiquis est sapi* gea
Et in multo tempore prudentia. ait *ter*
12.12. Similiter Apostolus senes *qua*
se *Prudentes.* Ad, Tit. c.2.2. *nav*
autem dicat , ad iter arduum bre *bus*
spicandum se disponere ; frequen *em*

eo cogitare; de necessariis sibi prospicere. Mors & æternitas senibus est in januis, juvenibus in insidiis. Sol Juvenibus oritur, Senibus ad occasum vergit. Juvenibus fluit; senibus propè effluxit vitæ clepsydra.

III. Quapropter, Senes, cum Davide, crebrò annos aternos in mente habeant.

Jam cum Godefrido Episcopo Bambergenfi, dicant: *Quotidie sto ad ostium aternitatis.*

Jam cum Blasio Namurcensi Præsule, pro tessera assumant: *Urget aternum.*

Jam cum Guilielmo Cameracensi Antistite, solum sibi hoc diligant: *A momento aternitas.*

Neque hæc aternitatis memoria sit speculativa tantum, sed practica; quæ urgeat, ad comparanda itineri necessaria: ad præmittendam provisionem, unde aternum vivant; ne illic manibus vacuis compareant. Urgeat quoque ad suspiria ac desideria aternitatis beatæ, quibus anhelent, tanquam Viatores fessi ad patriam: tanquam navigantes, diu multumque cum fluctibus jactati, ad portum; tanquam milites emeriti, properent ad refocillationis ho-

122 *Domus eternitatis. Consiacratio*
spitium; tanquam operarii sub vitæ
sperum, festinent ad accipiendum de
rium. Hæc omnia Senibus dictat &
det prudentia. *Canities tunc est vener*
bilis; quando ea gerit, quæ canitiem de
S. Chrysof. ser. 7. in Ep. ad Hebr.

Aspirationes Senum.

O Felix æternitas! Tu mihi fatigæ
ti, & ad metam properanti, sis
gitationum mearum scopus; sis des
riorum meorum finis, in quem suspi
rum sagittas ejaculer! Tu sis exulanti
tria, naviganti portus; militi stipend
victori corona, operario merces, de
rius & præmium sempiternum.
Domine, moriar, ut te videam; videam
hic moriar: nolo vivere, volo mori; de
vi cupio & esse cum Christo: mori des
ut videam Christum: vivere renuo,
vam cum Christo: O Domine Jesu ac
spiritum meum. S. Aug. 101. l. c. 1.

I. Novembris.

I. Alterum consilium, senibus op
tunum, a videlicet ab iis arrip

dum; est exacta temporis residui cura. Ut nimirum brevem illam, quæ superest, temporis particulam, quàm optimè collocent. O quàm hæc est pretiosa! quàm diligenter impendenda! Quàm cavendum à furibus temporis; id est, otiosis hominibus! Cogita, & interroga Dam-natos, quantum oblaturi essent, pro unica, agenda pœnitentiæ, hora? Interroga Beatos, quid daturi essent, pro unica, augendis meritis, indulta diecula? Sed frustra illis omnia. Tibi, ô Senex venerande! adhuc pendet hamus, patetque meritorum janua. Ergo dum adhuc tempus habes, operare bonum. Teste S. Gregorio Nazianzeno: tempus vitæ nostræ, mercatus est, tempus nundinarum; ergo dum merces prostant, dum nundinæ durant; eme; quia postmodum deerit occasio.

II. Nemo tam Divos habuit faventes, crastinum ut posset sibi polliceri; & tamen ut scribit S. Hieronymus in Epist. *Nemo tam fractis viribus & decrepita senectutis est, ut non se putet unum adhuc annum esse victurum.* Demus autem illi ad-

124 *Domus eternitatis. Consideratio*
huc annum unum, & alterum ac tertium; quid in hoc faciendum suadet prudentia & sapientia? non aliud, quod suadet Apostolus: *Redimentes tempus.* Ad Ephes. c. 5. 16. Quid autem tempus redimere? Accipe parabolam. Rex dives familiari suo potestatem impertit, exportandi est thesauris Regni quantum toti vitæ sufficit; idque duntaxat die: interim familiaris illi dormit ferè usque ad vesperum: excitatus rorò ab amico, monitusque, ut sibi precavet, ne totam vitam egeat; errorem corrigens vires intendit, laborem duplicat, modum compenstat, atque tantum est gazophylacii exportat, quantum toti vitæ sustentandæ sufficiat.

III. *Applica tibi, o Senex! Parabolam.* Rex cæli obrulit tibi est thesauris suis, colligendum, quod totam æternam sustentandam sufficiat; hæcenus deses, aut propècussus extitisti: instat vitæ vesper, quid precavet? Duplica laborem; id est duplica preces, duplica eleemosynas, duplica bona opera ac virtutum exercitia, quam vitæ sol tibi occumbat. Et hoc

tempus elapsum, malèque impensum redimere. Hoc est imprudenter neglecta, prudenter compensare. Igitur dum campana, portæ brevi claudendæ signum dans, adhuc sonat; curre, ne urbe excludaris. Dum candela, ad subhastationem bonorum accensa, adhuc ardet, sponde & contrahe de pretio; dum gazophylacium regium patet, offer sedulò ac duplicatò, ne penuriâ premaris. Dum vitæ tuæ clepsydra currit, atque ad finem properat; noli feriari, noli otiari; sed pro totâ æternitate, tibi prospice, & congere, assiduè, avarè, copiosè.

Paranesis.

Quare, ô Senex grandæve! dum tempus finit, operare strenuè, dum nundinæ durant, eme necessaria pro æternitate; dum favet gratia Regis, utere: dum clepsydra adhuc fluit; tempus redime; industrias duplica; campanâ adhuc sonante, curre; candelâ jamjam extinguendâ, pretium offer: sequere consilium Ecclesiæ c. 9. 10. *Quodcunque facere potest manus tua, instanter operare:*

126 *Domus aternitatis. Consideratio*
quia nec opus, nec ratio, nec sapientia,
scientia erunt apud Inferos, quò tu prop
ras. Tempus, quod tibi reliquum
admodum breve est, pretiosum est; q
elapso, nihil restabit amplius. Jur
enim Angelus, per viventem in seculis
culorum; quia tempus non erit amplius
Apoc. c. 10. 6.

2. *Novembris.*

I. **U**T autem breve tempus, quod
dum tibi est, ô Senex, aetate
vecte! exactè impendas: neglectum
tempus, secundum Apostoli monitum
redimas; operaque virtutum multas
ces: torpentem animum juvat motus
supernaturalibus quandoque excitare
segniùs currenti stimulos addere: quod
ex subjunctis, nunc hoc, nunc illo te
cita. I. Stimulus est, Peccatorum excita
tio. De propitiato peccato, noli esse sine merito
Eccli c. 5. Quia nescit homo utrum
an amore dignus sit. Eccl. c. 9. 1. II. Stim
ulus est operum imperfectorum
fectio & correctio. Facti sumus immundi
omnes nos, & quasi pannus menstruatus

omnes justitie nostrae. Isaia c. 64. 6. III.

Multitudo peccatorum, & modica pro iis
hactenus praestita satisfactio. Quantum
se glorificavit & in deliciis fuit; tantum da-
te ei tormentum & luctum. Apoc. c. 18. 7.

II. Stimulus IV. Mors instans, illa
enim jam consistit ante ostium: jamque
malleum elevat, mox ad abitum & obi-
tum pulsatura. Memor esto, quoniam mors
non tardat. Eccli c. 14. 12. V. Stimulus:

Ratio judici reddenda, de villicatione, de
vitae tepore ac torpore. Redde rationem
villicationis tuae; jam enim non poteris am-
plius villicare. Lucæ c. 16. 8. VI. Stimulus,

Paucitas bonorum operum. Hactenus à
te praestitorum. Dicis fortè: Dives sum
& locuples & nullius egeo, & nescis, quia
tu es miser & miserabilis, & pauper &
caecus & nudus. Apoc. c. 3. 17. Non inve-
nio opera tua plena coram Deo meo. l. c. v. 2.

VII. Stimulus. Flamma ignis purgantis,
tot peccatis & negligentius tuis debita.
Gravior erit ignis ille, quam quidquid ho-
mo potest pati in hac vita, teste S. Augu-
stino in Psal. 37.

III. Stimulus VIII. Confusio, insul-

F 5

atio,

128 *Domus aternitatis, Consideratio*
tatio, & exprobratio Dæmonis, ob
tam tuam, in tanta mediolorum abundan
tia, sterilitatem: *In terra Sanctorum, in*
quagesit, non videbit gloriam Dei. Isaia
s. 4. IX. Stimulus, *tempus presens*
pletioni indultum: *Dimitte eam etiam*
hoc anno, ut fodiam circa illam, & mitte
sercora, & si quidem fecerit fructum:
autem in futurum succides eam. Luca
13. 6. X. Stimulus, *Exemplum Christi*
Domini, B. M. V. & virorum sancto
rum, in fine vitæ magis ferventium. XI.
Stimulus *vocatio religiosa, ac status sacer*
dotalis, adeo sublimis. XII. Stimulus
Voluntas Sancta Dei, id unice desiderat
tis. XIII. Stimulus *Amor Christi: Caritas*
Christi urget nos. XIV. Stimulus
gens bonorum operum in cælo pro
miu. *Merces magna nimis. XV. Stimulus*
Cordis divini gustus, Sanctorum in cælo
consolatio, proximorum in terris edificatio.

Adhortatio.

Vides, ô Senex venerabilis! quomodo
mulis & calcaribus, ad redime
dum tempus, meritæque in fine vitæ
mulis

multiplicanda urgearis. Parùm fortassis
 peccata tua expiasti, parùm imperfectio-
 nes emendasti, parùm pœnitentiæ egisti,
 parùm de morte instante cogitasti ; pa-
 rùm ad reddendam Deo rationem te re-
 flexisti ; parùm paucitatem bonorum o-
 perum tuorum perpendisti ; parùm Dæ-
 monis insultationem, Christi & Sancto-
 rum exempla, vocationem ac statum, Dei
 voluntatem, Christi charitatem, ope-
 rum mercedem, gustum divinum, Beato-
 rum solatium, & proximorum exem-
 plum considerasti. Nunc senectus te eru-
 diat, ac moneat. *Infantia nostra innocentia*
fit, pueritia sit reverentia, adolescentia pa-
tientia, juvenus virtus, senium meritum,
senectus nihil aliud, quàm sanus sapiens-
que intellectus. S. Aug. in Psal. 113. Hoc
 igitur intellectu sapienter utere ad me-
 ritum : *ne frauderis à die bono, & particu-*
la boni doni non te prætereat. Modicum
 enim temporis restat, & ignoras, quâ ho-
 râ Dominus venturus sit : *Nescio quam-*
diu subsistam, & si post modicum tollat me
factor meus. ait Job. c. 32.